

FUA 30 - od velkého třesku po Suchtova vnoučata

4.2.2025 - Adam Pluhař | Technická univerzita v Liberci

Ateliérem Karla Hubáčka se v pátek večer dalo jen obtížně projít. Slavnostní večer přilákal desítky studentů, absolventů - architektů i umělců, bývalých i nynějších pedagogů, spolupracovníků a podporovatelů fakulty. Jedním z bodů programu bylo vyhlášení vítězů 33. ročníku soutěže studentských prací Ještěd f kleci a díky divácké kulise bylo vyhlásování pořádně hlasité. V kategorii architektura nakonec zvítězila Dora Halamová s projektem Hranice, dostupné bydlení v Jeseníku, v kategorii umění Natálie Kubíková s projektem Plynulost dní, tak, jak jde.

A zástup přihlížejících se brzy dočkal také křtu obsáhlé česko-anglické publikace Fakulta umění a architektury/Faculty of Arts and Architecture TUL 1994–2024. *„Ročenka mapuje třicet let existence fakulty, a tím je výjimečná. Představuje nejen všech šest děkanů, kteří se ve vedení fakulty vystřídali, ale zmiňuje i všechny vedoucí kateder. Součástí jsou také unikátní archivní fotografie,“* zmínil děkan fakulty Jan Stolín, jenž knihu pokřtil spolu s autorkou konceptu ročenky Blankou Kirchner a grafičkou Sárrou Šindelářovou. Kniha bude po dotisku k mání přes univerzitní e-shop.

V publikaci nesmí chybět rozhovor se zakladatelem a prvním děkanem FUA, profesorem Jiřím Suchomelem. *„Fakulta vznikala po všech stránkách na zelené louce, z nuly. Byl to velký třesk. Opíral jsem se tenkrát hlavně o své zahraniční zkušenosti a pevně věřil, že stačí mít jasný cíl, vytrvat a dobře to dopadne,“* vzpomíná v rozhovoru Jiří Suchomel.

Zakrátko zakladatel fakulty vystoupá za velkého aplausu na pódium a dostane ještě jednu publikaci. Jmenuje se Suchtova vnoučata a odkazuje na přezdívku, kterou Jiří Suchomel dostal už během svých studentských let. Zasloužil se nejen o vznik neobyčejné fakulty, ale také místa, které propojilo lidské osudy. A to doslova. Řada studentských lásek z FUA se překlopila do manželství a za třicet let se těmito páry narodily desítky dětí. Část z nich Suchtova vnoučata zvětčují. Publikaci vytvořila architektka Tereza Nalezená spolu se svým mužem Pavlem Nalezeným. Oba se našli kde jinde, než na fakultě. *„V našem okolí je spousta takových párů a pořád se scházíme. V brožůře máme asi dvacet rodin, které nám poslaly informace a fotky, zhruba o dalších dvaceti víme, ale nemáme podklady. Tak asi v dalším vydání,“* usmívá se Tereza Nalezená.

„Atmosféra fakulty nutí absolventy stále se vracet,“ dodává manžel Pavel Nalezený, absolvent z roku 2006 a spoluzakladatel architektonického studia Mjolk a Studia Raketoplán. *„Fakt, že to absolventy na fakultu stále táhne, je práce Jiřího Suchomela. On tu totiž založil koncept vertikální školy, kdy jsou všichni spolu na jednom místě a bez rozdílu ročníku. Pan Suchomel přenesl tento koncept z University of Michigan. Je úplně skvělý, protože se všichni napříč ateliéry i ročníky vzájemně ovlivňují a snaží se vybičovat k nejlepším výkonům, protože na ně každý vidí. Snažíme se tak vést i naše ateliéry,“* líčí Pavel Nalezený.

Na otázku, čím byla fakulta zásadní pro jejich životy, Tereza i Pavel říkají: *„Fakulta nás nenachystala jen na architekturu, ale naučila nás, abychom si vždy poradili sami, uměli řešit krizové situace a velice praktické věci do života, abychom byli kreativní, dokázali zatnout zuby, makat a být u toho optimističtí.“*

Celá řada absolventů vede vlastní ateliéry, pracuje nebo pracovala na významných projektech či se dokázala prosadit v zahraničí. Úspěšným absolventem, který se může pyšnit tím, že pracoval v

ateliéru slavného Normana Roberta Fostera, je i architekt Petr Štefek. V Londýně pak patnáct let vedl vlastní ateliér. Ani on na slavnostním setkání nechybí. *„Londýn pro mě byla moc zajímavá a fajn zkušenost. Kulturně jsem se konfrontoval s různými prostředími a myšlenkami, což je moc důležité. Ty nejúžasnější myšlenky jsem ale dostal na fakultě v Liberci, kde nám říkali, abychom základy hledali úplně všude. Dávali nám prvotní inspiraci a impulzy, ale nutili nás pátrat po vlastní ose a svým způsobem. Tak se o to celý život snažím,“* zmínil Petr Štefek.

S Jiřím Suchomelem se pak bavíme o době, kdy zakládal fakultu, i o tom, jak ji vnímá dnes. *„Jsem potěšený, že fakulta existuje, což není samo sebou – člověk musel tehdy o každý šroubek doslova bojovat – a mám radost, že to tu pořád žije. Jak je vidět tady kolem mě, ten organismus je zkrátka živý. Podílejí se na tom jak studenti, tak vyučující,“* říká profesor Suchomel.

Zájem o fakultu neztrácí ani dnes, kdy už pravidelně neučí. *„Vždy jen kladu na srdce děkanovi, aby se vyvaroval regionálnosti fakulty. Ostatně si myslím, že to platí pro celou univerzitu. Fakulta i univerzita musí mít přesahy nejen celostátní, ale i přeshraniční. O totéž jsem vždy na fakultě architektury usiloval,“* říká Jiří Suchomel.

Ve vzájemném spojování lidí ukazování cesty mu byl vzorem architekt Karel Hubáček. V dokumentu „Maják Karel Hubáček“, který běží ve smyčce ve vedlejší učebně, nazývá profesor Suchomel architekta Hubáčka Majákem, „který přitahuje v tom smráklém Československu“. *„Lidi spojoval. Byl to jistě vynikající architekt, ale snad ještě víc jsem si jej vážil za to, že se staral o další lidi. V té komplikované době pro nás vytvářel dobré podmínky. Za to jsme mu byli strašně vděční. A i fakultu jsem se snažil modelovat podle těchto zážitků. SIAL s jeho multidisciplinaritou a vnitřní kolegií a živou vnitřní názorovou výměnou byl pro mě jistě velkou inspirací.“*

Oslavy na TUL vypukly před rokem večerem u příležitosti 100 let Karla Hubáčka a 30 letům FUA.

Následovala řada přednášek a akcí, na jejichž uspořádání spolupracovala FUA s městem Libercem nebo Libereckým krajem.

Na sklonku roku maraton akcí uzavírala výstava FUA 30 a Jiří Suchomel 80 v Galerii Národní technické knihovny V Praze.

„Byl to velmi intenzivní rok, těch akcí věnovaných výročím byly desítky. Večerem v Ateliéru Karla Hubáčka chceme ty velké oslavy zakončit, ale zároveň na ně budeme navazovat. Akce, které jsme spustili, mají potenciál dalšího fungování,“ říká děkan FUA Jan Stolín.

„Ve srovnání s ostatními školami architektury a umění jsme pořád menší školou, a to je naše výhoda. Zároveň jsme stále dynamičtí a otevření a věřím, že máme před sebou skvělou budoucnost,“ uzavřel děkan Stolín.

<https://tuni.tul.cz/a/fua-30-od-velkeho-tresku-po-suchtova-vnoucata-159454.html>